

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

48 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

39 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 20. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig
az igazat mondani, nem csak a valódit!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különbféle intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

Nagy sokára megtudtuk:

Jó minőségű a kecskeméti paradicsomsűrítmény — de... Óvatosan fogyasszák az érzékeny gyomrúak!

Mielőtt e közérdekű információ részleteinek leírásába kezdenék, szólnom kell röviden egy helyileg fontos jubileumról:

Rangos és tekintélyesen szép múltja van a konzerv-gyártásnak **Kecskeméten**, ahol idén nyáron volt **110 éve**, hogy megkezdte működését a külföldi alapítású és a korabeli viszonyok között modernnek számító **Gyümölcs- és Főzelékkonzerv-készítő Rt.**

Már akkor, 1901-ben, ilyen sajtónyilatkozatot adott a tulajdonos, **Dieffenbach Eugen**: **Cégünk elve, hogy mindazon terményeket, amelyek a kecskeméti piacon kaphatók, itt szerezze be és dolgozza fel.**

Az írás további részéből kiderül: **a feldolgozandó áruk oly nagy mennyiségben teremnek itten, hogy külön ültetésre nincs szükség, csupán arra fogunk törekedni, hogy lassan a gyári feldolgozásra legalkalmasabb fajták terjedjenek el.**

Fontos megemlíteni:

1921-ben, a jól működő első **Kecskeméti Konzervgyár** sikerein fölbuzdulva **Platter János** másik **Gyümölcs-Főzelék Konzervgyár**-at létesített a híres városban, ahol 1957-ben miniszteri határozat egyesítette a két üzemet, ezáltal Magyarország egyik legnagyobb konzervgyára jött létre a Duna-Tisza közén.

1976-77-ben a szüntelen gyarapodás szellemében dolgozó szakembergárdának köszönhetően új termékek jelentek meg a gyártmánypalettán, a hazánkban elsőként előállított vákuumzárású csemegekukorica konzerv, majd a Közép-Európában is elsőként gyártott paradicsom por. 1980. szeptemberében ugyancsak elsőként üzemelik be az országban az üveges bébiételgyárat.

1982-ben a termelés megközelítette az évi 5000-6000 tonnát, s még ugyanazon esztendőben megindult az export is. 1987-88-ban további korszerű, aszeptikus paradicsomsűrítő és tartósító vonalakat állítottak üzembe.

Az 1992-ben lezajlott privatizáció során két világhírű cég szerezte meg a gyár részvényeinek tulajdonát. 1995. nyarán a gyár profiljában jelentős változás történt, de a fő termékek, a dobozos csemege kukorica, zöldborsó és a bab konzerv mellett a paradicsom sűrítmény, a ketchup és a bébiételek maradtak.

1999 júliusában tulajdonosváltásra került sor, majd 2000. márciusától a gyár ismét **Kecskeméti Konzervgyár Rt.**-ként működik. 2003 nyarától pedig az Univer-csoport lett a **Kecskeméti Konzervgyár Zrt.** többségi tulajdonosává.

Mindezeket kiegészítendő, a **helyi lakosok** még arról is beszéltek, hogy a **szocialista**

rendszerben a környékbeli termelő- és szakszövetkezetek, állami gazdaságok, valamint a megszámlálhatatlanul sok fóliás háztáji kistermelők voltak a gyárban feldolgozandó gyümölcsök és zöldségek fő beszállítói.

Az pedig már úgymond a mai történelmünk sajnálatos ténye, hogy e **sokrétűen gazdag termelői világot számolta fel a rendszerváltozás következtében igencsak átgondolatlanul és rosszul végrehajtott magánosítási program**, amely nemcsak Bács-Kiskunban, de országszerte annyira nehéz helyzetet teremtett a konzervgyárak számára is, hogy elkerülhetetlenné vált azok zömének bezárása.

Persze tény, hogy a kecskeméti konzervgyártás megőrzése az 1948-ban alapított, 100 %-os magyar tulajdonban lévő, helyi központú Univer közösségnek köszönhető, amely napjainkra a hazai élelmiszeripar kiemelkedő szereplőjévé nőtte ki magát, s e cégcsoport egyik meghatározó tagja az **Univer Product Zrt.**

*

Ezek után rátérek az aktuális ügyre:

Vásárlóktól értesültünk, hogy **nagyon szívesen használják otthoni ételkészítéshez a Zrt. egyik termékét, az üvegben kapható, 360 grammos kecskeméti sűrített paradicsomot, s nemcsak az aránylag olcsósága, hanem az eredeti zamatot adó íze miatt is.**

De éppen ez a „népszerűség” jelenti, hogy mindegyik adagnyi **paradicsommal** szemben szigorú követelményeket támasztanak.

A magyar állampolgárok **jelzései, észrevételei, közérdekű bejelentései, panaszai és javaslatai** alapján **felvilágosításokat, szakmai jellegű tájékoztatásokat** nyújtó, a vitás ügyekben pedig az illetékes szerv bevonásával **vizsgálatokat-intézkedéseket** kezdeményező **össztársadalmi ügyfélszolgálatunkhoz**, valamint a **világhálós népújságunk**-hoz az utóbbi időben többször érkeztek **fogyasztói bíráló közlések** a szóban forgó árura vonatkozóan. Ezek lényege:

Esetenként érezhetően **keserű mellékíze** van a mártásként, vagy más módon elkészített paradicsom-sűrítménynek, amely az elfogyasztása után olykor kellemetlen **felbőfögést, néha gyomorfájást, esetleg hasmenést** okoz. Nagy kérdések: **miféle színezéket, vagy ízesítőt** használnak a gyártók, s hogy a **hőkezeléses tartósítás** technológiája megfelel-e a magyar szabványoknak és a hazai étkezési kultúrának? Az is döntő ténye lehet e problémánál, hogy **magyarországi, vagy külföldi** termesztésű árút dolgoznak-e fel, s azokat keverik-e?

Akik bennünket informáltak, adataikat nem kívánták közölni, ám azt megerősítették, ők a továbbiakban is igyekeznek megvásárolni rendszeresen a **kecskeméti sűrített paradicsomot**, ám az ebbéli **jóakarataukért** cserében a közreműködésünkkel szeretnének többet megtudni a sérelmeik okáról. **Panaszosaink** egyébként csak velünk osztották meg tapasztalataikat, igényelve, hogy **mindezeket tolmácsoljuk a gyártónak!** Amit megtettünk.

Az ebbéli beadványt postai úton juttattuk el **Molitorisz Károlyhoz**, az említett gazdasági társaság vezérigazgatójához, kérve: **vizsgáltassa ki az árubeszerzés, -felhasználás és a gyártás teljes technikai és technológiai rendszerét, gyakorlatát, s a**

megállapításairól, a lakossági észrevételek lehetséges okairól, meg az ilyesfélét megelőzendő intézkedésekről **levélben** informáljon minket! Ebben térjen ki arra is: van-e valamiféle fogyasztóvédelmi eljárás olyan esetre, ha a zárt csomagolású konzervtermék otthoni felhasználása után derül ki, baj van vele, amit ilyenkor, visszaszállítva a vásárlás helyszínére, kicserélnék-e, vagy az árát adják vissza?

Sorainkat ekképpen fejeztük be: Örömmel vennénk, ha a termelés legutóbbi eredményeiről és az idej tervekről is beszámol, ami nyilvánvalóan csak növelheti a vásárlók bizalmát a patinás múltú üzemük termékei iránt! A végén pedig jeleztük: e válasz lényegét megjelentetjük a **világhálós népújságunkban**.

Mivel a sorainkra **hónapok elteltével sem érkezett reagálás**, a címzetthez ismét eljuttattuk az ugyanazon tartalmú levelünket. **Sajnos, hiába**, mert a vezérigazgató továbbra is néma maradt!

A miértről csak találgathattunk: **Halaszthatatlan elfoglaltsága, vagyis a teendővel zsúfolt vezetői munkája miatt nem tudott eddig időt szakítani a fogyasztókat érintő fontos kérdésekkel foglalkozni...** Ám azt sem zárhattuk ki: **Túlságosan kellemetlenek, kínosak a felvetések, azért zárkózott el azoktól...**

A címzettek nem válaszolnak

És itt szükséges közbevetőleg megemlíteni egy afféle **tendenciával is felérő benyomásunkat**, nevezetesen, hogy egy ideje többször fordul elő: **fontos termelő, forgalmazó, szolgáltató szervezetek, intézmények vezetői egyáltalán nem kommunikálnak a sokakat érintő lakossági panaszokra, bejelentésekre vonatkozóan.**

Ez feltehetően azzal is magyarázható, hogy **az állampolgárok törvényes érdekeinek védelmében, nincs megfelelően és egységesen kidolgozott szabály a közérdekű bejelentések, panaszok és javaslatok kötelező ügyintézésére.**

Ismeretes, hogy a **szocializmus Alkotmánya 68. §-ának (2) pontja** világosan leszögezi: **Az állampolgárok az állami és társadalmi szervezeteknek közérdekű javaslatot tehetnek. Ezeket érdemben kell elbírálni.**

Ezen ügyben először az **államigazgatási eljárásról szóló 1957. évi IV. törvény** tartalmazott részleteket, majd szinte teljességgel az **1977. év I. törvény** és a végrehajtásáról szóló **11/1977. /III. 30./ MT rendelet**. Ez utóbbi szabályozás addig volt érvényben, amíg életbe nem lépett az **európai uniós csatlakozással összefüggő törvényi módosításokról** rendelkező **2004. évi XXIX. törvény**, amely eléggé leegyszerűsítően és a korábbi gyakorlathoz viszonyítva, korlátozott módon taglalja az e tárgyú ügyintézés követelményeit. Erre aztán csak úgy mond ráadás a rendszerváltozáskor módosított **1949. évi XX. törvény**, vagyis a jelenleg is hatályos **Alkotmány 64. §-a**, amely a **kérelem és panasz beterjesztése esetén már nem írja elő az érdemi elbírálást, ügyintézését.**

Nos, mindezek szellemében egyáltalán nem kell csodálkoznunk azon, hogy az állampolgárok nemtetszései, vagy javaslataival esetenként miért foglalkoznak közönyösen, illetve azokkal miért nem foglalkoznak egyáltalán az érintettek.

És most folytatom a tárgybéli történetet:

E nyár közepén levelet juttattunk el az **Univer Product Zrt. Felügyelő Bizottsága** elnökéhez, **Kállai Zoltánnéhoz**, aki számára egyebek mellett megírtuk, hogy a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól** rendelkező **2010. évi CIV.** és annak módosítását tartalmazó **2011. évi XIX. törvény 10. és 13. §-ában** foglaltak egyértelműen kimondják:

Mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a közérdeklődésre számot tartó helyi ügyekről, vitatott kérdésekről... A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos, a tény- és időszerűségnek megfelelő, kiegyensúlyozott tájékoztatás.

Majd utaltunk ugyanezen **törvény** ama kitételére is, hogy gazdaság társaságok vezetői a szükséges felvilágosításoknak és adatoknak a média-tartalom szolgáltatók számára, megfelelő határidőben történő rendelkezésre bocsátásával, a közérdekű adatok nyilvánosságáról, illetve az információs szabadságról szóló jogszabályok keretei között kötelesek elősegíteni a médiatartalom-szolgáltató tájékoztatási feladatának elvégzését.

Mindezek után feltettük az óhatatlan kérdést:

Világhálós népújságunk miképpen tehet eleget az említett feladatainak, ha a vonatkozó információ megadásában nem partner az érintett gazdasági vezető? Aki a hallgatása révén, végső soron gátolja az ügyfeleink, olvasóink, tehát az állampolgárok tájékoztatáshoz jutását...

Az ebbéli soraink végre eredménnyel jártak, ugyanis az elnök asszony közbenjárása után, augusztusban megérkezett a **Zrt.** minőség és környezetirányítási vezetőjének, **Járóné Hajnal Csillának** a szerkesztőségi e-mailünkre küldött válasza. Íme ennek lényege:

Sűrített paradicsom termékeink magyar, érett paradicsom áttört levének besűritésével, tartósítószer és minden egyéb adalékanyag nélkül, hőkezeléssel készülnek, amelyeknek köszönhetik jellegzetes tiszta paradicsom ízüket és kellemes illatukat. Eme élelmiszerek mind összetételükben, mind a gyártási technológiájuk révén megfelelnek a szigorú minőségi előírásoknak és a vevői igényeknek, amelyeket igazolnak az értékesítési darabszámok.

Mesterséges színezéket nem tartalmaznak áruink, amelyek piros színét a természetes karotinoidok közé tartozó likopin adja. Ez utóbbi az antioxidáns tulajdonságánál fogva hozzájárulhat a szervezetünkben zajló

káros oxidatív folyamatok gátlásához, így az egészségünk megőrzéséhez.

A likopin a paradicsomsűrítvényekből sokkal jobban felszívódik, mint közvetlenül a paradicsomból. Előnyös szerepet tulajdonítanak neki a szív- érrendszeri betegségek megelőzésénél is.

A paradicsom természetes savtartalma az arra érzékenyeknél gyomor-nyálkahártya izgató hatást, puffadást válthat ki.

Hát végső soron ez utóbbi mondatban van a legfontosabb tudnivaló panaszosaink számára, akik, pontosabban a savra érzékeny gyomrú emberek jól teszik, ha a szóban forgó **paradicsom-sűrítvényt** csak óvatosan fogyasztják!

2011. szeptember 30.

Velkei Árpád

főszerkesztő

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozásban csalódott, s a lakosság döntő többségét kitevő hallgatag tömegek **világhálós NÉPÚJSÁG**-ját, a múlttól, a jelenről és a jövőről szóló

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot.
